

Da det navnlig ved Kjøbenhavns Toldsted er forbundet med særlig Vanskelighed og endog undertiden vil være ganske umuligt at overholde Bestemmelsen i nævnte § 50 om specielt Varsel til Tjeren eller Kommissiønnen om at erlægge forfalden Pakhusleje, er en tilsvarende Bestemmelse ikke optagen i Udkastet.

Til §§ 37—42.

Skibsafgiften, der efter Emanationen af Lovene resp. af 16de Juni 1879 om Ophævelse af Skibsafgiften i indenrigst Fart

og af 1ste April 1887 om Ophævelse af Skibsafgiften for Udgaende i udenrigst Fart udelukkende hviler paa den udenrigste Skibsfart for Indgaende, opkræves med et Beløb af 48 p = 1 Kr. pr. Kommerceløst eller 24 p = 50 Øre pr. Ton og er i Udkastet foreslaaet ansat til samme Størrelse. De paagældende Paragrafer ere i det Væsentlige affattede i Overensstemmelse med de tilsvarende Paragrafer i Loven af 1863, dog at det, i Henhold til hvad der i Anmærkningerne til § 3 er anført, er foreslaaet, at Forhøjelsen af Skibsafgiften for Skibe, hjemmehørende i upriviligerede Lande, fastsættes ved kongelig Anordning.